

Maria Pons i Dellonder, "Maria Pitera", Tossa de Mar

1.El pa-re m'ha ca - sa da amb un vell de cin-quanta anys; jo en - ca - ra no en tinc quin - ze, jo en ca-ra no en tinc quin - ze, jo en - ca - ra no en tinc tants. El di - a de la bo - da me di-a de la bo - da me pen-sa-va a - le - grar; el vell me'n va per ca-sa amb un

ca - ra no en tinc tants, rum, rum, rum, *sal a bai - lar*, que tral-la - là, salt de pla. 2.Jo en - pen-sa-va a - le - grar, - 3.El gar-rot a la mà, -

Me'n venta garrotada, del llit me'n fa saltar;
me'n gafo les faldilles i el gipó a l'altra mà,
me'n vaig a ca la mare i tot li vaig contar.
-Mare, la meua mare, que el ve(i) no em vol aimar.
-Filla, la meua filla, que el ve(i) hauràs d'aimar.
(Com) la poma n'és cuïta, crua no pot tornar;
lo mateix fan les dones, no es posen descasar.